

## Arrest

nr. 321 646 van 14 februari 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. da CUNHA FERREIRA GONÇALVES  
Xavier de Buestraat 26  
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. da CUNHA FERREIRA GONÇALVES verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Colombia. U bent afkomstig van de stad Bogotá. U hebt twee volwassen kinderen, (...) en (...). Uw zoon woont in Colombia, uw dochter in de Verenigde Staten (VS).*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.*

*U werkte in Colombia als zelfstandig danslerares en nagelstyliste. In januari 2019 begon u, samen met professionele dansers J.(...) J.(...) en S.(...) S.(...), een organisatie genaamd Salseros por la Paz om jongeren*

*in de wijken Ciudad Bolivar en Cazuca salsalessen aan te bieden. In deze wijken was namelijk een grote aanwezigheid van paramilitaire groeperingen die de jongeren rekruteerden om drugs te verkopen en zich bij hen aan te sluiten als strijders. Door ze te betrekken in salsalessen probeerde u ze uit dit milieu te houden.*

*In juni 2019 begon u via het sociale netwerk Meet Me, waar u ook uw salsalessen aanbood, seksueel getinte bedreigingen te ontvangen. Later bedreigde deze persoon u ook via WhatsApp. De persoon die u bedreigde identificeerde zich als een Ejecutivo in Bogotá. Hij stuurde u ook foto's van wapens en screenshots van uw sociale media, en zei dat hij wist waar u woonde en werkte. U begreep hieruit dat hij u had gehackt, dat hij lid was van een gewapende groepering en dat hij uw leven bedreigde. De dag erop deed u aangifte bij de Fiscalía, het Colombiaans parket, maar uw aangifte werd niet serieus genomen. Twee dagen later ging u nogmaals aangifte doen, ditmaal werd u politiebescherming aangeboden.*

*In augustus 2019 ontving u thuis een brief met uitgeknipte krantenletters, een pamflet, waarin u met de dood bedreigd werd. U stapte opnieuw naar de politie, die langskwamen bij uw huis maar u verder geen bescherming boden. U verhuisde daarop naar La Candelaria in Bogotá. Ondertussen ontving u ook geregeld telefonische bedreigingen, ondanks dat u uw simkaart meerdere malen veranderde.*

*Begin november 2019 ontving u op uw nieuwe adres een pamflet waarin u met de dood bedreigd werd vanwege de lessen die u aanbood aan de kinderen. U ging opnieuw naar het parket maar omdat er al een onderzoek lopende was namen zij geen actie.*

*U besprak de bedreigingen die u ontving met J.(...) , en jullie besloten de lessen in het geheim bij hem thuis verder te zetten. U verliet uw woning en verbleef bij vrienden.*

*In december 2019 ging u met uw vrienden dansen in een discotheek. Hier werd u het slachtoffer van een verkrachting. De persoon die u aanviel liet u weten dat hij lid was van een groep, dat u hem kende en dat als hij of iemand anders van zijn groep u opnieuw tegenkwam, hij u zou vermoorden.*

*De volgende dag ging u naar de politie, maar zij konden uw aanklacht niet aannemen omdat u de naam van de dader niet kende. Verder onderzoek werd niet uitgevoerd. Omdat u reeds bescherming kreeg vanwege de bedreigingen kon u bovendien geen aanspraak maken op aanvullende beschermende maatregelen.*

*In februari 2020 stopte u met het geven van de danslessen. J.(...) zette de activiteiten echter voort.*

*Na afloop van de Corona-pandemie, in maart 2021, ontving u opnieuw telefonische bedreigingen. In juni 2021 merkte u dat u van de Colombiaanse autoriteiten geen bescherming zou krijgen, en begon u te zoeken naar manieren om het land te verlaten. In augustus 2021 bezocht u het kantoor van de UNHCR in Bogotá, waar u aangeraden werd te vluchten naar België.*

*Een aantal maanden later stierf uw vriend J.(...) . U vermoedde dat hij overleden is aan kanker, maar wanneer u in België was vertelde een kennis van hem u dat hij vermoord is.*

*U verliet Colombia op 12 oktober 2021. U reisde op legale wijze via Frankrijk naar België.*

*U kwam België binnen op 14 oktober 2021, en diende op 28 oktober 2021 een verzoek tot internationale bescherming in.*

*U vreest bij terugkeer gedood te worden door een paramilitaire groepering.*

*Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: Uw Colombiaanse paspoort en ID kaart, uw aangiftes bij de Fiscalía voor de feiten geleden in juni 2019, screenshots van chats op MeetMe, vliegtuig- en treintickets, een door uzelf geschreven brief, twee diploma's van opleidingen, uw geboorteakte, een kalender van 2019, uw Belgische "oranje kaart", een bundel nieuwsberichten over de algemene situatie in Colombia, medische documenten van uw behandeling in België, een verklaring op eer met betrekking tot de Covid situatie bij binnenkomst in België, attestatie van uw Covid-vaccinatie, vertaling van het civiel register van Bogotá, en een attest van accommodatie in België.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Uit uw verklaringen blijkt immers dat u het slachtoffer bent geweest van seksueel geweld. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd tijdens uw beide persoonlijk onderhouds gehoord door een vrouwelijke protection officer (PO) en bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Tijdens de beide persoonlijk onderhouds was uw juridische bijstand aanwezig, die toezicht hield op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U werd er uitdrukkelijk op gewezen dat u op elk moment om een pauze kon vragen. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd er, op vraag van uw advocaat, een extra pauze ingelast.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

*Het CGVS betwist niet dat u online bent lastiggevallen door anonieme personen die u seksueel getinte berichten stuurden. Evenmin betwist het CGVS dat u het slachtoffer bent geweest van seksueel geweld. Toch heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de feiten die u meemaakte iets te maken hadden met uw voorgehouden profiel als sociaal leider, om de volgende redenen.*

***Dat u zou worden gepercipieerd als zijnde een “sociaal leider” is niet aannemelijk.***

- *U legt geen enkel begin van bewijs voor van het bestaan van de groep Salseros por la Paz. Het is niet aannemelijk dat uw groep geen enkele aanwezigheid had op sociale media of anderszins (CGVS I p.9). U deed immers onder de naam Salseros por la Paz ook mee aan openbare danswedstrijden in verschillende winkelcentra rondom Bogotá (CGVS II p.7). U legt geen documenten voor waaruit het bestaan van de groep of uw eigen activiteiten daarbinnen kunnen worden afgeleid.*

- *Indien de groep daadwerkelijk actief was zoals u beschrijft, was uw eigen rol daarbinnen eerder beperkt. U verklaart dat u de groep begon samen met J.(...) J.(...) en S.(...) S.(...) (CGVS I p.8-9; CGVS II p.13). J.(...) zou degene geweest zijn die wettelijk vertegenwoordiger was van de groep, die vergunningen in orde maakte en die het meest begaan was met het “bij u houden” van de jongeren (CGVS II p.6-7). Wanneer u bedreigingen ontving zouden de lessen zelfs bij hem thuis doorgedaan zijn uit veiligheidsoverwegingen (CGVS I p.13; CGVS II p.13). U was voornamelijk de partner van J.(...) tijdens het dansen en hielp hem bij het bereiden en verdelen van de maaltijden (CGVS II p.6).*

***Dat u vervolgd werd vanwege de activiteiten van Salseros por la Paz is niet geloofwaardig.***

- *Zoals hierboven reeds besproken is het onwaarschijnlijk dat een paramilitaire groep u, en niet J.(...) J.(...) , zou aanzien als leider van de groep. Het is dan ook niet logisch dat ze ervoor zouden kiezen om u te bedreigen vanwege de activiteiten van deze groep.*

- *Het verloop van de bedreigingen die u omschrijft is niet logisch. U zou in februari 2020 gestopt zijn met uw activiteiten als sociaal leider (CGVS I p.15; CGVS II p.8). J.(...) en S.(...) zetten de activiteiten echter voort (CGVS I p.15-16; CGVS II p.8). In maart 2021 zou u opnieuw bedreigingen ontvangen hebben vanwege de activiteiten van Salseros por la Paz. Dat de groep u, ruim een jaar nadat u reeds gestopt was met uw activiteiten, opnieuw zouden bedreigen terwijl uw partners deze nog verderzetten is niet aannemelijk.*

*Uw verklaring hiervoor is niet consistent. U verklaart dat u bedreigd werd omdat u Salseros por la Paz begon (CGVS II p.13), maar verklaart op andere momenten dat u samen met J.(...) en S.(...) de groep begon (CGVS II p.8-9; CGVS II p.13). U verklaart ook dat ze specifiek u viseerden omdat u het meest begaan was of omdat u langer bleef wanneer de anderen al vertrokken (CGVS II p.13). Zoals hierboven reeds besproken is ook dit niet aannemelijk, gezien de veel zichtbaardere rol die J.(...) binnen de groep gehad zou hebben.*

- *Uit de sociale media van de dochter van J.(...) , P.(...) J.(...) , blijkt dat J.(...) J.(...) reeds in januari 2020 was overleden ([https://www.facebook.com/people/Paula-J.\(...\)/pfbid0GGo3vqAp9k7HVE8C8cCfqmMcYjy5KR2EFRsEViv3kw5gpvkMTeY9mCf8NuBM5Chxl/](https://www.facebook.com/people/Paula-J.(...)/pfbid0GGo3vqAp9k7HVE8C8cCfqmMcYjy5KR2EFRsEViv3kw5gpvkMTeY9mCf8NuBM5Chxl/), zie blauwe map). Dat hij bedreigingen ontving in 2020 is dus weinig aannemelijk. Dat hij na uw vertrek uit de organisatie in februari 2020 de activiteiten nog verderzette is bovendien niet mogelijk. Dat u hem in maart 2021 nog sprak over de bedreigingen die u toen ontving evenmin (CGVS II p.8).*

- Dat J.(...) J.(...) vermoord zou zijn is een blote bewering. U heeft het zelf enkel vernomen van iemand op facebook (CGVS I p.17; CGVS II p.8). Gezien u niet op de hoogte bent van het feit dat J.(...) reeds in januari 2020 overleed, en niet rond mei 2021 zoals u verklaarde (CGVS II p.9), is dit niet ernstig te nemen.

Daarnaast moet worden aangestipt dat u **de beschermingsmogelijkheden in uw eigen land niet hebt uitgeput vooraleer u besloot uw land te verlaten**. Internationale bescherming is immers enkel van toepassing indien bescherming in het eigen land niet beschikbaar is, of moedwillig aan de verzoeker wordt ontkend.

- Dat de politie uw aangifte van de verkrachting niet wilde aannemen omdat u de naam van uw verkrachter nietkende blijft een louter blote bewering (CGVS I p.15). U maakt geen melding van andere mogelijkheden die u gebruikt had kunnen hebben om de misdaad te melden, zoals een centro atencion integral victimas de abuso sexual (CAIVAS), een Unidad de Reacción Inmediata (URI) of een kliniek waar u medische zorg zou kunnen krijgen. Daarnaast bestaat er ook de mogelijkheid om een dergelijke aanklacht online aan de Fiscalía door te geven (zie blauwe map AD).
- Dat u geen aanspraak kon maken op bescherming van de Fiscalía omdat u reeds bescherming kreeg vanwege de bedreigingen is niet aannemelijk (CGVS I p.15). Indien er een onderzoek lopende is en er zich nieuwe feiten voordoen in het kader van dezelfde zaak, zou dat immers logischerwijs aan het dossier toegevoegd moeten worden.
- U legt louter documentair bewijs voor van de aangifte die u deed naar aanleiding van de berichten die u via MeetMe ontving in 2019 (zie bespreking documenten, infra). Dat u in de jaren die erop volgden nooit aanvullende informatie verschaftte aan de Fiscalía in het kader van deze klacht, ondanks de fysieke bedreigingen die u ontving, is niet waarschijnlijk.

**De documenten die u voorlegt zijn niet in staat de bovenstaande appreciatie te wijzigen.**

- Uw identiteitsdocumenten (paspoort, ID kaart, geboorteakte, oranje kaart en vertaling van het civiel register) zijn een loutere indicatie van uw identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet worden betwist.
- De documenten van de Fiscalía betreffen de berichten die u ontving op de app MeetMe. U maakt melding van het feit dat u seksueel getinte berichten ontving, dat de persoon zegt dat hij u gaat hacken, dat hij het profiel van een vriend gebruikt, dat hij zichzelf voorstelt als Ejecutivo en dat hij screenshots van uw facebookpagina doorstuurt. Nergens maakt u melding van uw activiteiten als sociaal leider of de berichten die hij u via Whatsapp gestuurd zou hebben (CGVS II p.11). Dit is het enige document dat staakt dat u bescherming zocht bij de Colombiaanse autoriteiten.
- De screenshots van de chat die u had op MeetMe betreffen hetzelfde voorval, en staven het feit dat u op 16 juni 2019 werd lastiggevallen via deze app door twee afzonderlijke profielen. Evenwel is nergens uit deze chat af te leiden dat deze persoon u inderdaad gehackt had, dat hij wist waar u woonde of dat hij op de hoogte was van uw sociale activiteiten (CGVS II p.11-13). U verklaarde dat hij deze informatie via Whatsapp stuurde, maar dat u daarvan geen screenshots (meer) hebt. U verklaart dat hij op MeetMe deze berichten niet stuurde omdat er daar een sterkere beveiliging is, en hij volledig geblokkeerd zou worden (CGVS II p.12-13). Deze verklaring houdt geen steek. De berichten op MeetMe waren immers zeer expliciet en ruim voldoende om iemand te kunnen rapporteren en blokkeren, wat u uiteindelijk ook deed.
- De tickets die u voorlegt staven uw verklaarde reisweg, welke niet wordt betwist.
- De brief waarin u uw problemen uiteenzet heeft geen aanvullende bewijswaarde, aangezien u het zelf schreef.
- Uw diploma's hebben betrekking tot de opleidingen die u volgde in Colombia en houden geen verband met uw asielmotieven.
- De kalender van 2019 toont enkel aan dat de 8e december een zondag was. Dit wordt door het CGVS niet betwist.
- De nieuwsberichten die u voorlegt gaan over de algemene situatie in Colombia (voor bespreking van de algemene situatie zie infra) en houden geen verband met uw individuele situatie.

- De medische documenten die u voorlegt ondersteunen uw asielmotieven niet. Uit de documenten blijkt dat u uw chirurg vertelde dat u slachtoffer was van seksueel geweld in 2019, en dat u een aanvraag deed voor psychologische opvolging. U legt geen andere attesten voor van uw psychologische opvolging. Verder blijkt uit deze documenten enkel dat u een operatie onderging vanwege cystes in uw baarmoeder. Dat deze veroorzaakt zouden zijn door de vervolgingsfeiten die u geleden zou hebben in Colombia blijft bij een blote bewering (CGVS I p.7).

- Uw verklaring op eer en attesten van vaccinatie voor Covid houden geen verband met uw asielmotieven.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA:

Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het

geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca,

Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

#### 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij aan dat de redelijke termijn werd overschreden en haar niet kan worden verweten dat zij geen preciseringen kan geven of dat er tegenstrijdigheden zijn.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de volgende bepalingen:

"de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve besluiten, kennelijke beoordelingsfout, gebrek aan motivering, zorgvuldigheidsplicht en evenredigheidsbeginsel als onderdeel van het beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekster:

***“Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

*Het CGVS betwist niet dat u online bent lastiggevallen door anonieme personen die u seksueel getinte berichten stuurden. Evenmin betwist het CGVS dat u het slachtoffer bent geweest van seksueel geweld. Toch heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de feiten die u meemaakte iets te maken hadden met uw voorgehouden profiel als sociaal leider, om de volgende redenen.*

***Dat u zou worden gepercipieerd als zijnde een “sociaal leider” is niet aannemelijk.***

- U legt geen enkel begin van bewijs voor van het bestaan van de groep Salseros por la Paz. Het is niet aannemelijk dat uw groep geen enkele aanwezigheid had op sociale media of anderszins (CGVS I p.9). U deed immers onder de naam Salseros por la Paz ook mee aan openbare danswedstrijden in verschillende winkelcentra rondom Bogotá (CGVS II p.7). U legt geen documenten voor waaruit het bestaan van de groep of uw eigen activiteiten daarbinnen kunnen worden afgeleid.*

- Indien de groep daadwerkelijk actief was zoals u beschrijft, was uw eigen rol daarbinnen eerder beperkt. U verklaart dat u de groep begon samen met J.(...) J.(...) en S.(...) S.(...) (CGVS I p.8-9; CGVS II p.13). J.(...) zou degene geweest zijn die wettelijk vertegenwoordiger was van de groep, die vergunningen in orde maakte en die het meest begaan was met het “bij u houden” van de jongeren (CGVS II p.6-7). Wanneer u bedreigingen ontving zouden de lessen zelfs bij hem thuis doorgedaan zijn uit veiligheidsoverwegingen (CGVS I p.13; CGVS II p.13). U was voornamelijk de partner van J.(...) tijdens het dansen en hielp hem bij het bereiden en verdelen van de maaltijden (CGVS II p.6).*

***Dat u vervolgd werd vanwege de activiteiten van Salseros por la Paz is niet geloofwaardig.***

- Zoals hierboven reeds besproken is het onwaarschijnlijk dat een paramilitaire groep u, en niet J.(...) J.(...) , zou aanzien als leider van de groep. Het is dan ook niet logisch dat ze ervoor zouden kiezen om u te bedreigen vanwege de activiteiten van deze groep.*

- Het verloop van de bedreigingen die u omschrijft is niet logisch. U zou in februari 2020 gestopt zijn met uw activiteiten als sociaal leider (CGVS I p.15; CGVS II p.8). J.(...) en S.(...) zetten de activiteiten echter voort (CGVS I p.15-16; CGVS II p.8). In maart 2021 zou u opnieuw bedreigingen ontvangen hebben vanwege de activiteiten van Salseros por la Paz. Dat de groep u, ruim een jaar nadat u reeds gestopt was met uw activiteiten, opnieuw zouden bedreigen terwijl uw partners deze nog verderzetten is niet aannemelijk.*

*Uw verklaring hiervoor is niet consistent. U verklaart dat u bedreigd werd omdat u Salseros por la Paz begon (CGVS II p.13), maar verklaart op andere momenten dat u samen met J.(...) en S.(...) de groep begon (CGVS II p.8-9; CGVS II p.13). U verklaart ook dat ze specifiek u viseerden omdat u het meest begaan was of omdat u langer bleef wanneer de anderen al vertrokken (CGVS II p.13). Zoals hierboven reeds besproken is ook dit niet aannemelijk, gezien de veel zichtbaardere rol die J.(...) binnen de groep gehad zou hebben.*

- Uit de sociale media van de dochter van J.(...) , P.(...) J.(...) , blijkt dat J.(...) J.(...) reeds in januari 2020 was overleden ([https://www.facebook.com/people/Paula-J.\(...\)/pfbid0GGGo3vqAp9k7HVE8C8cCfqmMcYjy5KR2EFRsEViv3kw5gpvkMTeY9mCf8NuBM5ChxI/](https://www.facebook.com/people/Paula-J.(...)/pfbid0GGGo3vqAp9k7HVE8C8cCfqmMcYjy5KR2EFRsEViv3kw5gpvkMTeY9mCf8NuBM5ChxI/), zie blauwe map). Dat hij bedreigingen ontving in 2020 is dus weinig aannemelijk. Dat hij na uw vertrek uit de organisatie in februari 2020 de activiteiten nog verderzette is bovendien niet mogelijk. Dat u hem in maart 2021 nog sprak over de bedreigingen die u toen ontving evenmin (CGVS II p.8).*

- Dat J.(...) J.(...) vermoord zou zijn is een blote bewering. U heeft het zelf enkel vernomen van iemand op facebook (CGVS I p.17; CGVS II p.8). Gezien u niet op de hoogte bent van het feit dat J.(...) reeds in januari 2020 overleed, en niet rond mei 2021 zoals u verklaarde (CGVS II p.9), is dit niet ernstig te nemen.

Daarnaast moet worden aangestipt dat u **de beschermingsmogelijkheden in uw eigen land niet hebt uitgeput vooraleer u besloot uw land te verlaten**. Internationale bescherming is immers enkel van toepassing indien bescherming in het eigen land niet beschikbaar is, of moedwillig aan de verzoeker wordt ontkend.

- Dat de politie uw aangifte van de verkrachting niet wilde aannemen omdat u de naam van uw verkrachter nietkende blijft een louter blote bewering (CGVS I p.15). U maakt geen melding van andere mogelijkheden die u gebruikt had kunnen hebben om de misdaad te melden, zoals een centro atencion integral victimas de abuso sexual (CAIVAS), een Unidad de Reacción Inmediata (URI) of een kliniek waar u medische zorg zou kunnen krijgen. Daarnaast bestaat er ook de mogelijkheid om een dergelijke aanklacht online aan de Fiscalía door te geven (zie blauwe map AD).
- Dat u geen aanspraak kon maken op bescherming van de Fiscalía omdat u reeds bescherming kreeg vanwege de bedreigingen is niet aannemelijk (CGVS I p.15). Indien er een onderzoek lopende is en er zich nieuwe feiten voordoen in het kader van dezelfde zaak, zou dat immers logischerwijs aan het dossier toegevoegd moeten worden.
- U legt louter documentair bewijs voor van de aangifte die u deed naar aanleiding van de berichten die u via MeetMe ontving in 2019 (zie bespreking documenten, infra). Dat u in de jaren die erop volgden nooit aanvullende informatie verschaftte aan de Fiscalía in het kader van deze klacht, ondanks de fysieke bedreigingen die u ontving, is niet waarschijnlijk.

#### **De documenten die u voorlegt zijn niet in staat de bovenstaande appreciatie te wijzigen.**

- Uw identiteitsdocumenten (paspoort, ID kaart, geboorteakte, oranje kaart en vertaling van het civiel register) zijn een loutere indicatie van uw identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet worden betwist.
- De documenten van de Fiscalía betreffen de berichten die u ontving op de app MeetMe. U maakt melding van het feit dat u seksueel getinte berichten ontving, dat de persoon zegt dat hij u gaat hacken, dat hij het profiel van een vriend gebruikt, dat hij zichzelf voorstelt als Ejecutivo en dat hij screenshots van uw facebookpagina doorstuurt. Nergens maakt u melding van uw activiteiten als sociaal leider of de berichten die hij u via Whatsapp gestuurd zou hebben (CGVS II p.11). Dit is het enige document dat staat dat u bescherming zocht bij de Colombiaanse autoriteiten.
- De screenshots van de chat die u had op MeetMe betreffen hetzelfde voorval, en staven het feit dat u op 16 juni 2019 werd lastiggevallen via deze app door twee afzonderlijke profielen. Evenwel is nergens uit deze chat af te leiden dat deze persoon u inderdaad gehackt had, dat hij wist waar u woonde of dat hij op de hoogte was van uw sociale activiteiten (CGVS II p.11-13). U verklaarde dat hij deze informatie via Whatsapp stuurde, maar dat u daarvan geen screenshots (meer) hebt. U verklaart dat hij op MeetMe deze berichten niet stuurde omdat er daar een sterkere beveiliging is, en hij volledig geblokkeerd zou worden (CGVS II p.12-13). Deze verklaring houdt geen steek. De berichten op MeetMe waren immers zeer expliciet en ruim voldoende om iemand te kunnen rapporteren en blokkeren, wat u uiteindelijk ook deed.
- De tickets die u voorlegt staven uw verklaarde reisweg, welke niet wordt betwist.
- De brief waarin u uw problemen uiteenzet heeft geen aanvullende bewijswaarde, aangezien u het zelf schreef.
- Uw diploma's hebben betrekking tot de opleidingen die u volgde in Colombia en houden geen verband met uw asielmotieven.
- De kalender van 2019 toont enkel aan dat de 8e december een zondag was. Dit wordt door het CGVS niet betwist.
- De nieuwsberichten die u voorlegt gaan over de algemene situatie in Colombia (voor bespreking van de algemene situatie zie infra) en houden geen verband met uw individuele situatie.

- *De medische documenten die u voorlegt ondersteunen uw asielmotieven niet. Uit de documenten blijkt dat u uw chirurg vertelde dat u slachtoffer was van seksueel geweld in 2019, en dat u een aanvraag deed voor psychologische opvolging. U legt geen andere attesten voor van uw psychologische opvolging. Verder blijkt uit deze documenten enkel dat u een operatie onderging vanwege cystes in uw baarmoeder. Dat deze veroorzaakt zouden zijn door de vervolgingsfeiten die u geleden zou hebben in Colombia blijft bij een blote bewering (CGVS I p.7).*

- *Uw verklaring op eer en attesten van vaccinatie voor Covid houden geen verband met uw asielmotieven.*

*Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Door op algemene wijze te wijzen op het verloop van de tijd tussen haar beweerde problemen en haar verklaringen op het Commissariaat-generaal teneinde een verklaring te bieden voor het gegeven dat zij “geen preciseringen kan geven of dat er tegenstrijdigheden zijn”, gaat verzoekster voorbij aan voormelde talrijke vaststellingen, waaruit afdoende blijkt dat de bestreden beslissing niet zozeer gesteund is op het gebrek aan precisering en tegenstrijdigheden, maar wel uit een onaannemelijk geacht relaas en het niet uitputten van de beschermingsmogelijkheden. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Verzoekster licht verder ook niet toe over welk gebrek aan precisering of over welke tegenstrijdigheden het zou gaan.

Hoe dan ook kan van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Wat betreft de vastgestelde inconsistentie dat zij enerzijds verklaarde dat zij bedreigd werd omdat zij Salseros por la Paz begon, terwijl zij op andere momenten verklaarde dat zij samen met J. en S. de groep begon, moet worden opgemerkt dat van verzoekster in de gegeven omstandigheden kan worden verwacht dat zij coherente verklaringen kan afleggen over het gegeven of zij alleen de groep begon of dit samen met anderen opstartte te meer zij hieraan haar nood aan internationale bescherming koppelt. Verzoekster biedt hiervoor geen enkele valabele verschooning.

Waar verzoekster op algemene wijze aanvoert dat verweerster haar verzoek om internationale bescherming niet grondig heeft onderzocht, gaat zij voorbij aan de voormelde pertinente en concrete vaststellingen en doet zij hieraan evenmin enige afbreuk. Overigens werd verzoekster tot tweemaal toe gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en werden haar verklaringen terecht als ongeloofwaardig beoordeeld.

De stelling dat zij tot een sociale groep van de vrouwen behoort en aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus als zij in hun land van herkomst worden blootgesteld aan fysiek of psychisch geweld is gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas niet dienstig. Overigens toont verzoekster niet aan dat zij in haar land van herkomst geen aanspraak kan maken op de beschermingsmogelijkheden aldaar. Zij toont niet aan dat de Colombiaanse autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn haar bescherming te bieden.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent de situatie van vrouwen in Colombia volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Op basis van voormelde landeninformatie wordt in de bestreden beslissingen het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

*“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere*

gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA:

Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het

geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend vijftientwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF